

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ἡ σπουδαιότης τῆς Βασιλείας. — Τάξεις ἀνθρώπων ἐνδιαφερόμεναι ἐν αὐτῇ. — Πράξεις ἐναντιούμεναι κατ' αὐτῆς, καὶ διατι ἐναντιοῦνται. — Ἑγγύτης τῆς Βασιλείας. — Ἡ δόξα αὐτῆς οὐρανία — Ἡ ἐν τῷ παρόντι ἐγκαθίδρυσις ταύτης. Σελ. 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

«Ὁ Ἐσχάτος Καιρὸς» ἢ «ἡ Ἡμέρα τῆς ἐτοιμασίας αὐτοῦ» — Δανιὴλ ια΄.

Ὁ ἔσχατος Καιρὸς. — Ἡ ἐναρξίς αὐτοῦ, εἰς τὸ 1799 μ. Χ. — Ἡ λήξις αὐτοῦ, εἰς τὸ 1914 μ. Χ. — Ὅποια τις ἐτοιμασία μέλλει γὰρ ἐπιτελεσθῆ, καὶ ὁ σκοπὸς αὐτῆς. — Ἡ τοῦ κόσμου ἱστορία προφητικῶς παρακολουθουμένη ἐν τῷ προσώπῳ τῶν πρώτων αὐτοῦ Κυριάρχων. — Ἀπὸ τοῦ 405 π. Χ. μέχρι τῆς παρουσίας ἡμέρας τῆς ἐτοιμασίας. — Ἡ ἀρχὴ τοῦ Ἐσχάτου Καιροῦ ὠρισμένως ἀναγραφομένη, πλὴν ἄνευ ὀνομάτων καὶ χρονολογιῶν. Σελ. 18

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Ἡμέραι προσδοκίας τῆς Βασιλείας. — Δανιὴλ ιβ΄.

Τὸ ἔργον τῆς Βασιλείας ἐπιτόμως ἐκτιθέμενον. — Ἡ περίοδος τῆς προσδοκίας μέλλουσα γὰρ σημειωθῆ διὰ τῆς αὐξήσεως τῆς γνώσεως καὶ τοῦ περιτρεχέειν, ταξειδεύειν, περιηγεῖσθαι. — Ἡ περὶ σιδηροδρομικῆς ὁδοπορίας πρόβλεψις τοῦ Σερ Ἰσαὰκ Νεύτωνος. — Αἱ 1260 ἡμέραι. — Ὁ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Δράκοντος κατακλυσμός. — Ὅτι αἱ 1290 ἡμέραι σημειοῦσι τὴν διάδοσιν τῆς κατανοήσεως τῆς ὀράσεως, κατὰ μέρος ὀρθῆ. — Ἡ ἀποτυχία, ἡ δοκιμασία καὶ αἱ συνέπειαι. — Αἱ 1335 ἡμέραι. — Ἡ τότε μακαριότης ἐπὶ τῶν «προσδοκῶντων» πιστῶν. — Ὁ παρὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ὑπαινιγμὸς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν αὐτῶν τῆς προσδοκίας ἐν τῇ παραβολῇ τῶν δέκα Παρθενῶν. . . . Σελ. 62

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Ὁ Καθαρισμὸς τοῦ Ἀγιαστηρίου. — 2, 300 ἡμέραι. — Δανλ. η΄. 10—26.

Τὸ ἀληθὲς ἀγιαστήριον. — Ὁ μολυσμὸς αὐτοῦ. — Ἡ βία ἢ τὸ θεμέλιον αὐτοῦ — Τίνι τρόπῳ κατερρίφθη καὶ κατεπατήθη. — Μαρτυραὶ κα

ἀποδείξεις ἐπὶ τούτου ἀναγραφόμεναι ἐκ Ρωμαιο-Καθολικῶν συγγραμμάτων. — Ὁ Καθαρισμὸς αὐτοῦ δὲν θὰ ἐπιτελεσθῇ ἕως 2,300 ἔτη μετὰ τὴν ὄρασιν. — Πῶς καὶ ποῦ ἤρξατο γινόμενος ὁ καθαρισμὸς, καὶ τίς ὁ πρὸς συμπλήρωσιν αὐτοῦ ὠρισμένος καιρὸς. — Τὰ «Χρυσᾶ σκεύη,» αἱ ἀλήθειαι, ἀνάγκη νὰ λάβωσιν ἐκ νέου τὴν θέσιν των. Σελ. 102

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Ὁ Καιρὸς τοῦ Θερισμοῦ.

Ἡ χρονολογικὴ θέσις τοῦ θερισμοῦ. — Ὁ σκοπὸς καὶ ἡ μεγάλη αὐτοῦ σπουδαιότης. — Ἡ ἐστία τῶν χρονολογικῶν προφητειῶν. — Προπαρασκευαί διὰ τὸν θερισμόν. — Σημασία τῆς συμπτώσεως τῆς προφητικῆς μαρτυρίας. — Ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου. — Λογικοφανεῖς ἀντιρρήσεις ἀπαντώμεναι. — Ἐλπίδος εἰς τὰς χαρὰς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Σελ. 133

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Τὸ ἔργον τοῦ Θερισμοῦ.

Ὁ χαρακτήρ τοῦ ἔργου τοῦ θερισμοῦ. — Συγκομιδὴ τοῦ σίτου. — Δέσις τῶν ξιζανίων εἰς δέσμας καὶ κατάκανοις αὐτῶν. — Ἡ ἀρχὴ αὐτῶν καὶ ἡ γόνιμος αὐτῶν αὔξησις. — Καταναλούμενα ὡς τὸ ἄχυρον τοῦ Ἰουδαϊκοῦ θερισμοῦ. — Ἀξιοσημεῖοι χρονολογικαὶ ἀντιστοιχίαι. — Ἡ ἀπόρριψις, ἡ βαθμιαία πτώσις καὶ τελικὴ καταστροφὴ τῆς Βαβυλῶνος. — Ἡ σφράγις τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πρὶν αἱ πληγαὶ ἐπέλθωσιν ἐπὶ τῆς Βαβυλῶνος. — Κρίσις ἢ δοκιμασία ἐπὶ τε τῶν συστημάτων ὡς τοιούτων ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ τῶν ἀτόμων. — Ἡ δοκιμασία τοῦ Ἰουδαϊκοῦ συστήματος ὡς τύπου. — Ἡ δοκιμασία καὶ σιγίσεις (κοσκινισμὸς) τοῦ σίτου. — Αἱ φρόνιμοι παρθένοι, χωριζόμενοι ἀπὸ τῶν μωρῶν, εἰσέρχονται εἰς τοὺς γάμους. — «Καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα». — Ἐτέρα τις περαιτέρω ἐπιθεώρησις καὶ ἀπόρριψις τινῶν. — Διατί; καὶ τίνι τρόπῳ. — Ἡ λήξις τῆς «Ἄνω κλήσεως». — Ὁ Καιρὸς εἶναι βραχὺς. — «Ἴνα μηδεὶς λάβῃ τὸν στέφανόν σου». — Δούλοι καὶ νικηταὶ τῆς ἐνδεκάτης ὥρας. Σελ. 149

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ἡ Ἀπολύτρωσις καὶ ἀνύψωσις τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀπολύτρωσις καὶ ἀνύψωσις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἐγγύς. — Αὕτη θέλει εἶσθαι προάγγελος ἀπολυτρώσεως ἀπαξιαπάσης τῆς ἀνθρωπότητος. — Ἡ χρονολογία ταύτης κατὰ προσέγγισιν. — Τίνι τρόπῳ θέλουσι διαφύγει οἱ ἅγιοι τὰ ἐπὶ τῆς οἰκουμένης ἐπερχόμενα. — Πῶς καὶ πότε θέλει βοηθήσει αὐτὴν ὁ Θεός. — Ὁ τρόπος καὶ αἱ περιστάσεις τῆς τελικῆς αὐτῆς ἀπολυτρώσεως. — Ἡ ἀπολύτρωσις, πρῶτον, τῶν κοιμω-

μένων ἐν τῷ Ἰησοῦ. — Ἡ μεταλλαγὴ τῶν ζώντων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας. — Θὰ ἀποθάνωσιν οὗτοι ἢ οὐ; — «Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἀπάρτι». Σελ. 258

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Ἡ Ἀποκατάστασις τοῦ Ἰσραήλ.

Ἡ ἐκ νέου ἐγκατάστασις τοῦ Ἰσραήλ ἐν Παλαιστίνῃ γεγονός, ὅπερ δέον νὰ ἀγαμένηται ἐντὸς τῆς περιόδου ταύτης τοῦ Θερισμοῦ. — Τίτι τρόπῳ, μέχρι ποίου βαθμοῦ, καὶ ἐξ ὁποίας τάξεως ἀνθρώπων ὀφείλομεν ν' ἀπεκδεχώμεθα τὴν ἀποκατάστασιν ταύτην. — Ἡ χρονολογία τῆς ἀρχῆς ταύτης, καὶ ἐνδείξεις τῆς ἔκτοτε πραγματικῆς αὐτῆς προόδου. — Διατι αἱ δι' ἅσας τὴν ἀνθρωπότητα σκοπούμεναι εὐλογίαι τῆς Χιλιετοῦς Βασιλείας δέον νὰ θίξωσι πρῶτον καὶ ζωογονήσωσι τοὺς Ἰουδαίους. — Ἡ ἀναζωπύρωσις τῶν ἐλπίδων τοῦ Ἰσραήλ. — Παρατηρήσεις ἐξεχόντων Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν συγγραφέων. — Ἡ συμφωνία τούτων πρὸς τὰς προφητείας. — Ἡ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν Χριστὸν τύφλωσις τοῦ Ἰσραήλ ἤδη αἰρομένη. — Ἡ ἐξάπλωσις καὶ ροπή τοῦ κινήματος. — Ὁ Θεὸς θέλει βοηθήσει αὐτούς. — Τὸ Ἀγγλο-Ἰσραηλιτικὸν ζήτημα. Σελ. 276.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Ὁ Θεὸς σου Βασιλεύει!

Περίληψις τῶν προφητικῶν μαρτυριῶν αἵτινες δεικνύουσι τὴν ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίαν τοῦ Ἐμμανουήλ, καὶ ὅτι ἡ Βασιλεία Αὐτοῦ εἶναι ἐν τῷ ἰδρῦεσθαι. Σελ. 342

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἡ Μαρτυρία τοῦ Λιθίνου Μάρτυρος καὶ προφῆτου τοῦ Θεοῦ, τῆς Μεγάλης Πυραμίδος τῆς Αἰγύπτου

Γενικὴ περιγραφὴ τῆς Μεγάλης Πυραμίδος. — Διατι εἶναι αὕτη ἀντικείμενον εἰδικοῦ διὰ τοὺς Χριστιανοὺς ἐνδιαφέροντος. — Ἡ Μεγ. Πυραμὶς Ἀποθήκη ἀληθειῶν. — Ἐπιστημονικῶν, ἱστορικῶν καὶ προφητικῶν. — Ποῦ τῶν Γραφῶν ἀναφέρεται αὕτη ρητῶς, καὶ ποῦ ὑπαινίσσεται. — Διατι, Πότε καὶ παρὰ Ποίον, ὠκοδομήθη αὕτη. — Τὰ διὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτῆς ἀπαιτηθέντα μέσα εἰς χρόνον, ἔξοδα καὶ ἀνθρωπίνους χεῖρας, κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῶν νεωτέρων μηχανικῶν. — Σπουδαιότης τῆς τοποθεσίας αὐτῆς. — Τὰ ἐκ ταύτης ἐπιστημονικὰ μαθήματα — Ἡ μαρτυρία αὐτῆς ἐν σχέσει πρὸς τὸ σχέδιον τῆς ἀπολυτρώσεως — Τὸ σχέδιον τῶν Αἰώνων. — Ὁ θάνατος καὶ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Χριστοῦ ἐνδεικνύμενα ἐν τῇ Μεγ. Πυραμίδι. — Ἡ κατωφερὴς τοῦ κόσμου πορεία καταλήγουσα εἰς καιρὸν Μεγάλης θλίψεως

καὶ ἀναρχίας. — Ἡ φύσις τῆς θλίψεως ταύτης. — Τὸ μέγα κίνημα τῆς μεταρρυθμίσεως σημειούμενον ἐν αὐτῇ. — Ἡ διάρκεια τοῦ Ἰουδαϊκοῦ αἰῶνος δεικνυομένη ἐν αὐτῇ. — Ἡ « Ἄνω κλήσις » τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Εὐαγγελίου δεικνυομένη ὡσαύτως. — Ἡ πορεία τῆς καθιερώσεως τῆς Ἐκκλησίας. — Τὸ τέλος τῆς ἄνω κλήσεως σημειούμενον ἐν τῇ Μεγ. Πυραμίδι. — Ἡ χρονολογία τῆς δευτέρας ἐλεύσεως τοῦ Χαιστοῦ ἑξίσου — Τίνοι τρόπῳ ἐνδείκνυνται αἱ διὰ τὸν κόσμον εὐλογίαι τῆς Ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων. — Ἡ πορεία τοῦ κόσμου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χιλιετοῦς αἰῶνος. — Τὸ τέλος αὐτοῦ. — Ἀντιπαράθεσις τῶν δύο καταστάσεων, ἀνθρωπίνης καὶ πνευματικῆς, ὡς αὕτη ἐνδείκνυται ἐν τῇ Μεγ. Πυραμίδι. — Ἡ Μεγ. Πυραμὶς ἀναιρεῖ καὶ ἀνατρέπει τὴν Αθεΐαν, ἀπιστίαν καὶ πᾶσαν περὶ ἐξελίξεως θεωρίαν, καὶ ἐπιβεβαιοῖ τό τε σχέδιον τῶν Γραφῶν καὶ τοὺς δι’ αὐτὸ ὠρισμένους καιροὺς καὶ χρόνους. Σελ. 351

